

«توصیف آشکار سازهای نیمه هادی سه بعدی نوترونهاي حرارتی»

آشکار سازی های نیمه هادی نوترون برای رادیوبیولوژی نوترون و شمارش آن دارای اهمیت بسیار زیادی هستند. آشکار سازی های ساده سیلیکونی نوترون ترکیبی از یک دیود صفحه ای با لایه ای از یک مبدل مناسب نوترون مثل LiF_6 می باشند. چنین وسایلی دارای بهره آشکار سازی محدودی می باشند که معمولاً بیشتر از ۵٪ نیست. بهره آشکار سازی را می توان با ساخت یک ساختار میکرونی D_3 به صورت فرو رفتگی، حفره یا سوراخ و پر کردن آن با ماده مبدل نوترون افزایش داد. اولین نتایج ساخت چنین وسیله ای در این مقاله ارائه شده است.

آشکار سازهای سیلیکونی N با حفره های هرمی شکل در سطح پوشیده شده با LiF_6 ساخته شده و سپس تحت تابش نوترونهاي حرارتی قرار گرفتند. طیف ارتفاع پالس انرژی تابش شده به حجم حساس با شبیه سازی مورد مقایسه قرار گرفت. بهره آشکار سازی این وسیله در حدود ۶.۳٪ بود. نمونه هایی با سایز ستونهاي مختلف ساخته شد تا خواص الکتریکی ساختارهای سه بعدی مورد مطالعه قرار گیرد. ضرایب جمع آوری بار در ستونهاي سیلیکون از ۱۰ تا ۸۰ nm عرض و ۸۰ تا 200 nm ارتفاع با ذرات

آلفا اندازه گیری شد. بهره آشکار سازی یک ساختار D_3 کامل نیز شبیه سازی شد. نتایج نشان از تقویت بهره آشکار سازی با فاکتور ۶ در مقایسه با آشکار سازهای صفحه ای استاندارد نوترون دارد.

۱. مقدمه و اهداف: آشکار سازهای نوترونی نمی توانند مستقیماً برای آشکار سازی نوترونهای حرارتی به کار روند و باید از ماده ای استفاده کرد که نوترونها را به صورت تشعشع قابل آشکار سازی در آورد. مواد مختلفی برای این منظور وجود دارند که در بین آنها Li_6 از همه مناسب تر به نظر می رسد. واکنش گیر افتادن نوترون در Li_6 دارای سطح مقطع 942 b در انرژی نوترونی 0.025 eV است.

مواد مبدل با پایه Li_6 دارای سطح مقطع گیر انداختن نوترونهای بالایی بوده و انرژی محصولات تولید شده آن نیز برای آشکار شدن به قدر کافی بالا می باشد. هدف نهایی آشکار ساز R&D که در اینجا شرح داده می شوند ایجاد یک سنسور تصویر برداری نوترون با حساسیت بالا و قدرت تفکیک فضایی مناسب است. ما قبلاً با موفقیت چیپ $Medipix-2$ با چیپ سنسور صفحه ای پوشیده با مبدل نوترون Li_6 را آزمایش کرده ایم. قدرت تفکیک فضایی چنین

وسیله ای در حدود 65nm (نشانه ای از FWHM تابع پخش خطی) به خوبی با ابزارهای تصویر برداری نوترون قابل رقابت است. نسبت سیگنال به نویز (SNR) آشکارسازی سیلیکون نیز بالاتر از آشکار سازهای نوترونی فعلی است. با این وجود بهره آشکار سازی چنین آشکارسازهای نیمه هادی صفحه ای (نسبت تعداد آشکار شده به تعداد نوترون برخوردی) در حدود ۵٪ محدود می باشد. بهره آشکارسازی را می توان با ایجاد حفره یا سوراخ هایی (ساختار D^3) در بدنه آشکار ساز سیلیکون افزایش داد.

۲. آشکار سازی آشکارسازهای نوترونی صفحه ای:

برای پیش بینی بهره آشکارسازی ساختار صفحه ای از یک بسته نرم افزار شبیه سازی مونت کارلو استفاده شد. این بسته ترکیبی بود از MCNP-4C (شبیه سازی انتقال نوترونی) با SRIM/TRIM (قدرت توقف) و کد مونت کارلو ++C متعلق به خودمان (شبیه سازی انتقال انرژی، طیف ارتفاع پالس، بهره آشکار سازی و...)

شکل ۱ بهره آشکار سازی را در مقابل ضخامت ماده مبدل 6Li (LIF غنی شده تا ۸۹٪)، اول برای تشعشع قدامی که منحنی مقدار بیشینه ۴.۴۸٪ را در ضخامت 27mg/cm^2 نشان می دهد. بهره آشکار سازی در ضخامتهای

بیشتر از این حد کاهش می یابد چون ذرات آلفا و تریتیوم تولید شده در سطوح دورتر LiF از مرز Si-LiF قادر به رسیدن به حجم حساس نیستند. به علاوه تعداد بیشتر نوترونها در نزدیکی سطح خارجی مبدل جذب می شوند (شکل a2 را ببینید). منحنی دوم در شکل ۱ مخصوص آشکار سازی است که از پشت تحت تابش قرار گرفته است.

در ضخامتهای بالا تراز mg/cm^2 بهره آشکار سازی در حدود ۴.۹۰٪ ثابت باقی می ماند. نوترونها به صورت قابل ترجیحی در نزدیکی مرز مبدل نیمه هادی جذب می شوند (شکل b.2 و بهره آشکار سازی اشباع شده و مستقل از ضخامت آشکار ساز می باشد).

طیف انرژی تابشی در آشکار ساز صفحه ای ساده اندازه گیری شد (شکل ۳). نمونه مورد استفاده یک آشکار ساز سیلیکونی $5 \times 5 \text{ mm}^2$ و $300 \mu\text{m}$ ضخامت بود. مقاومت حجم n-type در حدود $5 \text{ k}\Omega\text{cm}$ بود. بخشی از نمونه با لایه ای

از LiF با ۸۹٪ لیتیوم پوشانده شده بود (به این دلیل فقط بخشی از آن پوشانده شده بود تا بخشی به صورت فضای باز برای کالیبراسیون انرژی با ذرات آلفای منبع کالیبراسیون در اختیار داشته باشیم). طیف حاصل را با نتایج شبیه سازی مونت کارلو مقایسه کردیم. شبیه سازی به خوبی با نتایج اندازه گیری شده مطابقت داشت. نمونه از پشت با دسته پرتو نوترون حرارتی

مورد تابش قرار گرفت. اندازه گیریها در کانال افقی (هدایت نوترون) راکتور تحقیقاتی هسته ای LVR-15 در موسسه فیزیک هسته ای دانشگاه چک در Rez در نزدیکی پراگ انجام پذیرفتند. فلوی نوترون در حدود 10^6 cm-2s-1 در قدرت راکتور MW⁸ بودند.

آلفا و تریتون تولید شده از واکنش گیر انداختن نوترون حرارتی اغلب در جهت‌های متضاد به حرکت در می آیند (شکل ۴) آشکارساز صفحه ای ساده یکی از دو ذره الفای یا تریتون را آشکار می کند نه هر دو را. بنابراین طیف انرژی تابشی هرگز دارای انرژی بالاتر مربوط به تریتون نخواهد بود.

۳. بهره آشکارسازی آشکارسازهای دارای حفره هرمی:

نمونه آزمایشی دوم دارای آرایه ای از حفره های هرمی معکوس ایجاد شده بوسیله قلم زنی سیلیکون با KOH بود پایه هرم به ابعاد $60 \times 60 \mu m^2$ و به عمق $28 mm$ فاصله بین هرم ها نیز $23 \mu m$ بود. اندازه چپ مجدداً $5 \times 2 mm$ با ضخامت $300 \mu m$ و مقاومت در حدود $5 k\Omega cm$ بود. حفره ها دارای دو سطح بین مبدل نوترون و آشکارساز بودند. برعکس طیف آشکار سازها صفحه ای (شکل ۵) در اینجا طیف دارای وقایع با انرژی بیش از $2.73 MeV$ است چون اگر واکنش در ناحیه نزدیک به نوک هرم رخ دهد، هر دو ذره (آلفا تریتون) آشکار خواهند شد.

برای پیش بینی بهره آشکار سازی نوترونها در حرارتی در سطح حفره های هرمی نیز از شبیه سازی استفاده شد. منحنی شکل ۷ حاوی وابستگیهای شبیه سازی شده بهره آشکار سازی به ضخامت LiF_6 برای آشکارساز بدون حفره و دارای حفره هرمی است.

در هر دو مورد آشکارساز از هر دو جهت تحت تابش قرار گرفت. حفره های هرمی بهره آشکار سازی را از 4.9% به 6.3% افزایش دادند که به معنای

افزایش نسبی ۲۸٪ می باشد. در شکل ۷ می توان دید که در مبدل نازک تر

افزایش بهره آشکارسازی به افزایش سطح آشکارساز مربوط است.

۴. بهره آشکارسازی آشکارسازهای D^۳ نوترون:

فن آوری نیمه عادی امکان ایجاد ساختارهای D^۳ در نیمه هادیها را فراهم می کند که می توان باعث افزایش سطح بین مبدل نوترون و حجم حساس آشکارساز شود. چنین ژئومتری امکان استفاده از حجم بزرگ تر مبدل نوترون را ضمن حفظ احتمال زیاد آشکارساز ذرات ثانویه فراهم می کند و لذا بهره آشکارسازی نوترونها در حرارتی در مقایسه با آشکارسازهای صفحه ای یا دارای حفره های هرمی افزایش می یابد.

دو نمونه از ساختارها شبیه سازی شدند، یکی با پروب مکعب (شکل ۸) و دیگری با پروب استوانه (شکل ۹). عمق پروب در هر دو مورد ۲۳۰mm بود. منحنی ها نشاندهنده وابستگی شبیه سازی بهره آشکار سازی نوترون حرارتی به عرض یا قطر حفره دارند. هر منحنی برای چگالی متفاوت ماده مبدل پوششی رسم شده است. بهره آشکار سازی د محدود ۳۳٪ در مقایسه با آشکارساز صفحه ای ساده تقریباً برابر شده است.

۵. آزمایشهای ساختارهای سه بعدی:

۵-۱. توصیف نمونه ها و اندازه گیریها: شبیه سازی نمی تواند به این سوال پاسخ دهد که تا چه قدر نازکی دیواره هنوز امکان جمع آوری بار کافی برای

ایجاد سیگنال الکتریکی کافی را دارد. نمونه ها در کارخانه Stanford Nanofabrication ساخته شدند تا تحت آزمایش با ذرات آلفا از $Am(5.48MeV_{241})$ قرار بگیرند و بهره جمع آوری بار (CCE) این ساختارها تعیین شود. همه نمونه ها دارای ضخامت $300\mu m$ بوده و حاوی آرایه هایی از ستون ها با قطر متفاوتی (شکل ۱۰) از $808 \times 808\mu m$ تا $10 \times 10\mu m$ می باشند. دو سری از نمونه ها دارای ستونهایی با ارتفاع ۸۰ و $200\mu m$ بودند. مقاومت پخش n-type در حدود $2k\Omega cm$ بود. اتصال Pn در پشت نمونه قرار داشت. (شکل ۱۰b). ستونها با یک پروب در ارتباط بودند (شکل ۱۰c). هر ستون اندازه گیری شده در هوا تحت تابش ذرات آلفا از Am_{241} قرار گرفته و ارتفاع طیف پالسی اندازه گیری شد (فاصله بین منبع و نمونه در حدود $1cm$ بود و لذا آلفا قبل از برخورد در حدود از $950KeV$ انرژی را از دست می داد). ستونها به صورت مایل تحت تابش قرار گرفتند تا تعداد ذرات آلفای برخوردی به نوک حفره حداقل شود. هرچه ستونها کوچکتر بودند، زمان اندازه گیری طولانی تری مورد نیاز بود. برای دستیابی به زمان اندازه گیری منطقی (دهها ساعت) ستون از سمت پهن ترشان تحت تابش قرار گرفتند. (شکل ۱۰) بایاس به کار رفته در تمام اندازه گیریها $760V$ بود.

۵-۲: نتایج اندازه گیری: اولین طیف در شکل ۱۱ مربوط به ستون $808 \mu\text{m}$ (بزرگترین ساختار) است. طیف دوم مربوط به نازک ترین ستون تحت اندازه گیری $310 \times 72 \mu\text{m}$ (ستونهای کوچکتر به این دلیل مورد اندازه گیری قرار نگرفتند که اتصال آنها با نوک پروب از نظر مکانیکی دشوار است).

برای مقایسه CCE، موقعیت قله بزرگترین ستون به عنوان نقطه مرجع ستونهای کوچکتر در شکل ۱۲ در نظر گرفته شد. منحنی شکل ۱۲ وابستگی موقعیت قله اندازه ستون مشخص (همیشه کوچکترین قطر در مورد ستونهای مربعی) را برای یک ستون نمونه با ارتفاع $80 \mu\text{m}$ نشان می دهد. موقعیت قله تا اندازه ستون $30 \mu\text{m}$ ثابت می ماند. سپس قله آلفا به سرعت به سمت انرژی های پایین تر منتقل می شود. ذرات آلفای Am^{241} قبلاً تمام انرژی خود را در چنین ستونهای نازکی واگذار کرده اند. برد آلفای 5.48 MeV در Si در حدود $28 \mu\text{m}$ است.

با این وجود می توان به این نتیجه رسید که CCE تقریباً ۱۰٪ در اندازه ستون $30 \mu\text{m}$ است و حتی ساختاری با عرض $10 \mu\text{m}$ نیز مقدار قابل توجهی از بار را به عنوان یک شمارنده ذرات سنگین جذب می کند. برای اندازه گیری CCE در

ستونهای نازک تر می توان از یک منبع به خوبی کولیمیت شده ذرات باردار سنگین استفاده کرد.

۶. بحث و بررسی:

خواص آشکار سازی آشکار سازهای نوترونی صفحه ای، صفحه ای با حفره های سطحی هرمی (نیمه صفحه ای) و D_3 شبیه سازی شدند. همه انواع آنها دارای مبدل بودند. شبیه سازی بهره آشکار سازی ۴.۹٪ (آشکار سازی صفحه ای)، ۶.۳٪ (آشکار ساز هرمی) و بیش از ۳۳٪ برای ساختارهای D_3 را پیش بینی کرد. شبیه سازی با اندازه گیری طیف ارتفاع پالس در موارد صفحه ای و نیمه صفحه ای اعتبار سنجی شد. با استفاده از طیف سنجی ذرات آلفا مشخص شد که حتی ساختارهای D_3 با $10\mu m$ عرض و ارتفاع $80\mu m$ نیز می توانند به عنوان شمارندگی نوترون در ساختارهای D_3 پر شده با مبدل نوترون تمرکز خواهند کرد.